

GOZDOVNIK

TABOR ZA NAJSTNIKE

ŠTEVILKA 2

- Polži nam delajo družbo
- Skrivnostne sledi
- Zgodba o muslimanki Azri
- Pohorska omleta z vročimi višnjami

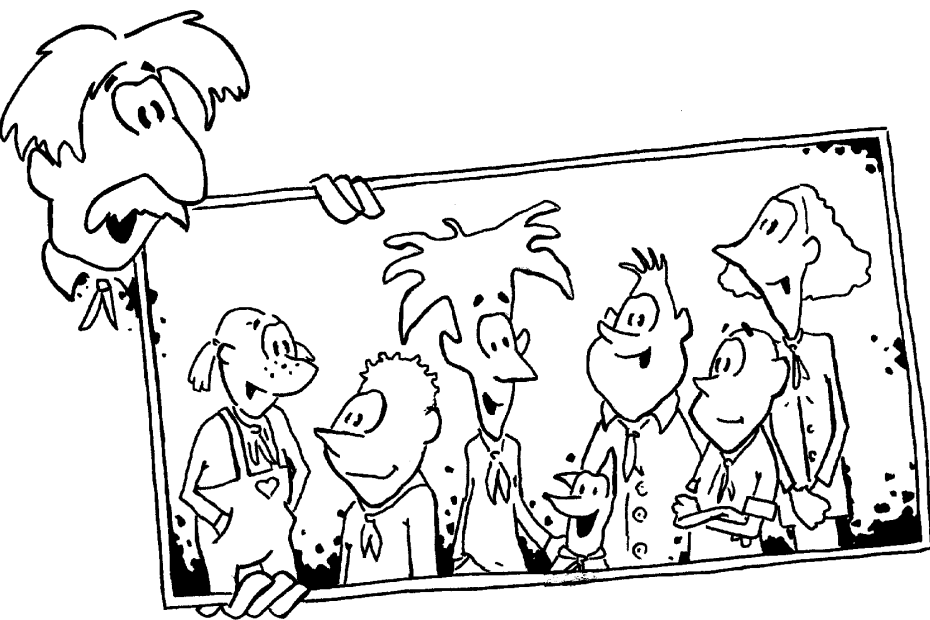

GOZDOVNIK - priloga taborniške revije Tabor, ki jo je mogoče za 200 SIT dobiti tudi v samostojni obliki. Vsi slovenski GG (taborniki od 11 do 15 let) jo dobijo zastonj, saj je vključena v članarino. Številka 2, december 1997. Urednik: Malus (Miha Logar). Pomočnik urednika in oče Polžev: Pipe (Miha Knific). Oblikovanje: Bizi (Igor Bizjak). Logotip: Šeki (Jaka Bevč). Ilustratorji: Neva (Nevena Vrba), Milanka Fabjančič, Pipe, Šeki. Fotografija na naslovnici: Tine Koloini. Ostale fotografije: Malus. Lektoriranje: Malus. Zastopnik pri komisiji za GG: Tina Bogataj.

TABOR - taborniška revija. Glavni urednik: Tadej Pugelj. Odgovorni urednik: Igor Drakulič. Predsednik izdajateljskega sveta: Jože Petrovič. Naslov uredništva: Revija Tabor, Parmova 33, 1116 Ljubljana. Telefon 061/313-180, faks 061/1321-107, e-pošta ZTS@guest.arnes.si. Tekoči račun: 50101-678-47184. Tabor po mnenju Ministrstva za kulturo RS števil. 415-306/92 sodi med proizvode, za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov. Grafična priprava: Tridesign, Ljubljana. Tisk: Tiskarna Skušek, Ljubljana. Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana.

Pozdravljeni!

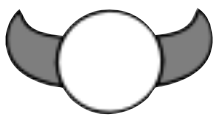
Sem vodnik Stari in ponosno vam predstavljam Pego, Malega, Repo, Ikso, Bucota, Kuglo in Preklo. To so moji Polži, vod gozdovnic in gozdovnikov (in ene psičke). Delali vam bodo družbo na straneh Gozdovnika, zbijali neumnosti, včasih pa povedali tudi kaj pametnega.

Polži pa niso edina novost v reviji. Vodnike bi rad posebej opozoril, da je večina besedil opremljena z zaznamkom, pod katero večino ali stopnjo znanja sodijo, ali z nasveti, kako tekst uporabiti. Gozdovnik bi bil namreč rad vaš pomočnik pri delu z vodom, predvsem pri osvajanju listov in veščin.

Mir z vami!

POLŽJE PUSTOLOVŠČINE

Zakaj ne bi skupaj ustvarjali stripa o Polžih? Imate kakšno idejo, zgodbico, anekdoto, ki bi jo lahko vključili v polžje pustolovščine? Naj vam ne bo nerodno, kar takoj nam jo pošljite!

Leta 1855 je bila v Devonskem okrožju na jugozahodu Anglije zelo huda zima, tako da je zamrznilo tudi ustje reke Exe. In medtem ko so nekateri uživali v drsanju, so se drugi oteпали strahu pred nepojasnjenimi sledmi, ki so se čez noč pojavile in so spominjale na odtise oslovskega kopita, prestrašeni meščani pa so trdili, da so videli tudi odtise kreppljev. Presenetljivo pri teh "vražjih stopinjah" je bilo to, da so vodile skoraj čez vsako dvorišče, čez visoke zidane ograje, prek streh hiš, našli so jih celo na okenskih policah v drugem nadstropju, pa tudi v prostranih gozdovih in na občinskih travnikih. Sledi je bilo toliko, da bi se morala ta čudna žival gibati s hitrostjo 160 kilometrov na uro, če bi hotela v eni noči "obiskati" celo okrožje.

In katera žival naj bi to bila? Nekateri so menili, da gre za kenguruja, ki naj bi ušel iz živalskega vrta, drugi, da gre za sledi velike ptice, droplje, osumljeni pa so bili tudi jazbec, vidra in zajec... Praznoverneži so menili, da jih je obiskal kar sam peklenšček.

Verjetno so sledi pripadale različnim živalim, mačkam, psom, pa tudi divjim obiskovalcem, katerih sledi v snegu so se podnevi na soncu odtajale in ponoči znova zmrzile. Tako so si bile stopinje zelo podobne in veliko večje, še večje pa so jih naredile prestrašene oči.

TISTO NI BIL SOSEDOV KUŽA

Tudi vi v dneh, ko sneg leži okoli hiš, opazite sledi, ki vodijo čez sadovnjak, prek zasneženih gredic do domače terase. Ponavadi se sploh ne zmenite zanje, pogledate le njihovo velikost in že določite: "Aha, pes... ne, ne, bila je mačka," in tako se spisek osumljencev že konča. Vendar so tudi sledi okoli našega doma mnogo bolj raznovrstne, saj pozimi okrog hiš ne hodi le sosedov pes in vaša muca, pač pa zima in lakota priženeta tudi gozdne živali v bližino naselij.

Tako lahko ugotovimo, če pozorno opazujemo, da se v snegu niso "podpisali" le domači ljubljenci, ampak je to mimo kobacal tudi jazbec, prek vrta je švignil hermelin, do hiše se je prihulila lisica, k oknu pa se je stisnil premražen vrvček.

Paziti pa morate, da ne naredite enake napake kot Angleži, in zato verjemite le svežim in dobro vidnim odtisom. In na dolgočasnem dvorišču boste nenadoma opazili pravi živalski direndaj.

Odtisi živali

Pojdite z vodom ven, v sneg! Opazujte, primerjajte!

KAKO SO ŠLI TU PRED MENOJ

Odtisov stopinj ne najdemo le v snegu, ampak tudi v rahli zemlji in blatu, predvsem v bližini napajališč in na ustaljenih poteh, ki so si jih živali utrle v gozdovih. Na teh stoletnih stezah se pogosto znajdemo tudi taborniki na hajku, izletih, pri nabiranju gozdnih sadežev. Vendar se zavemo, kdo je uhodil te poti, šele ko naletimo na sledi parkljev ali šap.

Sledi gibanja

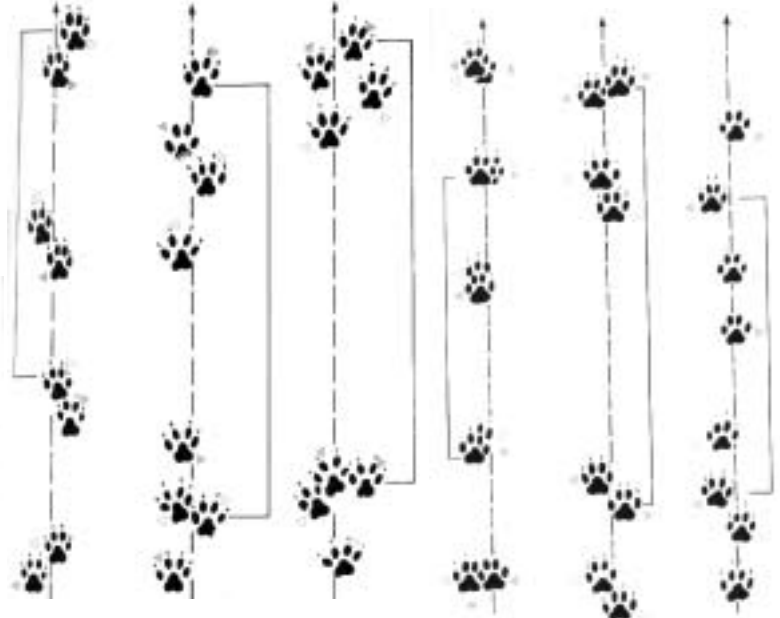

rjavi medved (hoja)

dihur, podobno tudi podlasice (hoja)

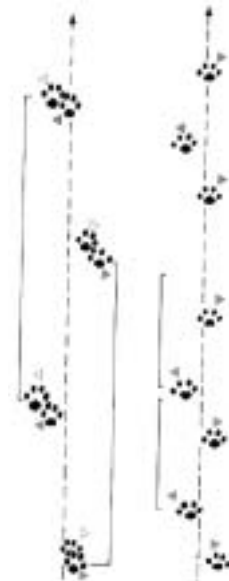

veverica (skakljanje)

volk (drnec, tek, galop)

pes (drnec, galop, hoja)

mačka (hoja, tek)

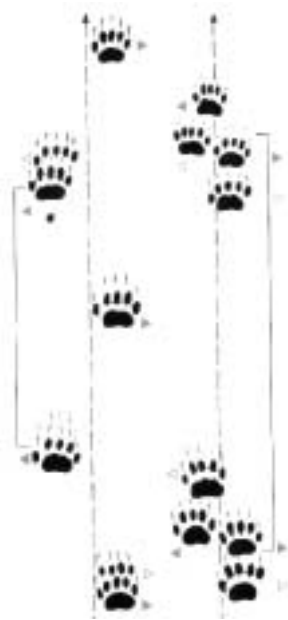
lisica (hoja, galop)

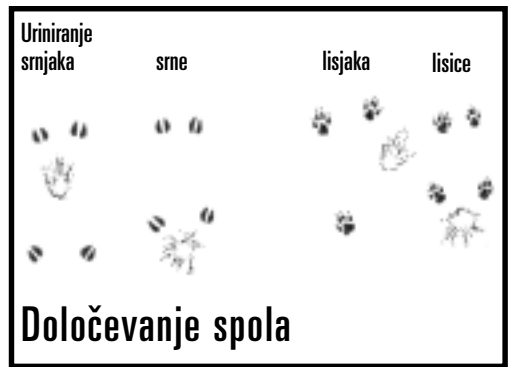
zajec (galop, skakljanje)

Živali imajo, prav tako kot naši čevlji, vsaka svoj odtis. V gozdu najdemo sledi zveri, glodalcev, srnjadi in ptic. Po zaporedju odisov ugotavljamo, ali se je živali, ki je šla po stezi pred nami, mudilo, jo je kdo zasledoval, ali pa se je lenobno sprehajala. Iz stopinj tako lahko razberemo prave drame, gurmanske navade, pa tudi romantična srečanja.

Če je na stezi veliko sledi, to še ne pomeni, da je šel mimo cel trop živali, ampak je bolj verjetno, da so se sledovi nabrali v daljšem času, saj živali vsak dan hodijo po istih poteh. Stezosledci znajo po ostrini odtisa v snegu, po izsušenosti pohojenega blata in po svežini iztrebkov zelo natančno določiti starost sledi, po sledovih urina pa vedo povedati, ali je pred njimi samček ali samica.

jazbec (hoja, tek)

Določevanje spola

In kadarkoli najdete stopinje okoli vašega doma ali okoli koč, v kateri bivate med zimovanjem, vedite, da vaše veselje prihaja gledat mnogo malih in velikih gozdnih prebivalcev. Prihajajo prisluškovat vašim malim skrivnostim in menda se lahko tudi mi naučimo prisluhniti gozdnim živalim in se od njih naučimo skrivnosti življenja.

Pipe

Literatura:

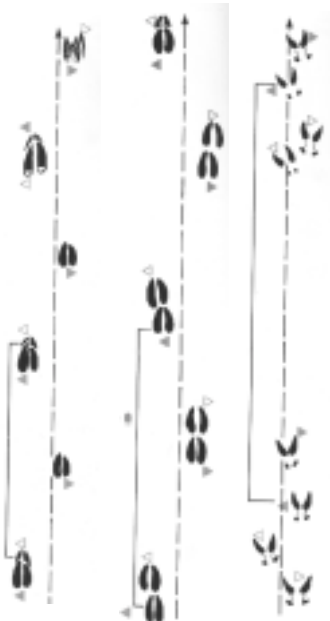
Arthur C. Clark: "Skrivnosti sveta", Ljubljana 1991.
 Preben Bang: "Animal Tracks and Signs", London 1977.
 R. W. Brown, M. J. Lawrence, J. Pope: "Animals, Tracks, Trails & Signs", London 1993.

divji prašič (dmec)

jelen (hoja)

srna (hoja, dmc, galop)

ZGODBA O SKAVTSTVU

Bi-Pi in prvi skavtski tabor

Robert Baden Powell je bil najprej angleški general, kasneje pa oče skavtskega gibanja in velik mirovnik. Ljudje so mu nadeli različne vzdevke, a sam je imel najraje najbolj preprostega: B. P. oziroma Bi-Pi. Tako so ga klicali skavti.

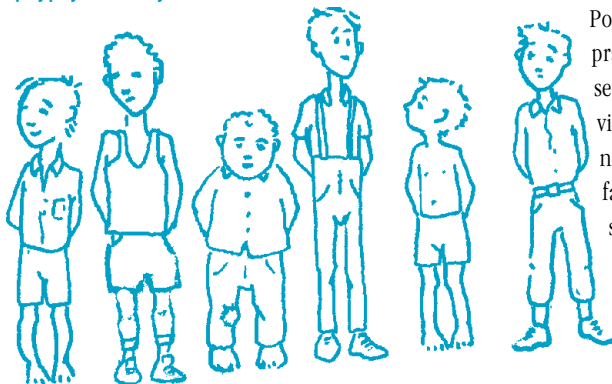
Baden Powell se je rodil v bogatem delu Londona. Ker mu je oče umrl že v rosnih letih, je bila za Roberta toliko pomembnejša mamina vzgoja. Dala mu je občutek za viteško plemenitost in odgovornost. Kasneje je nanj zelo vplival dedek, kartograf in astronom. V vnuku je opazil svoj lastni pustolovski duh, ljubezen do narave in hrepenenje po daljnih deželah. Vodil ga je v parke, kjer je Robert z upodabljanjem živali razvijal svoj risarski talent, pa tudi v umazne in siromašne londonske predele, kjer je v Robertu rasel čut za socialno pravičnost. Kot mladenič se je Robert odločil, da postane poklicni vojak. Služil je v Indiji in na drugih koncih britanskega imperija, največjo vojaško slavo pa si je pridobil v južni Afriki. Tam je pol leta branil in tudi dokončno obranil mesto Mafeking, pa čeprav je imel na voljo desetkrat manj vojakov kot Buri, beli južnoafričani, ki so Mafeking oblegali.

Toda v Mafekingu se je zgodilo še nekaj bolj prelomnega. Za pomoč pri obrambi mesta je Bi-Pi uporabil mlade fantje in bil navdušen nad tem, kako odgovorni, iznajdljivi in pogumni so - če jim pustiš proste roke za samostojne rešitve!

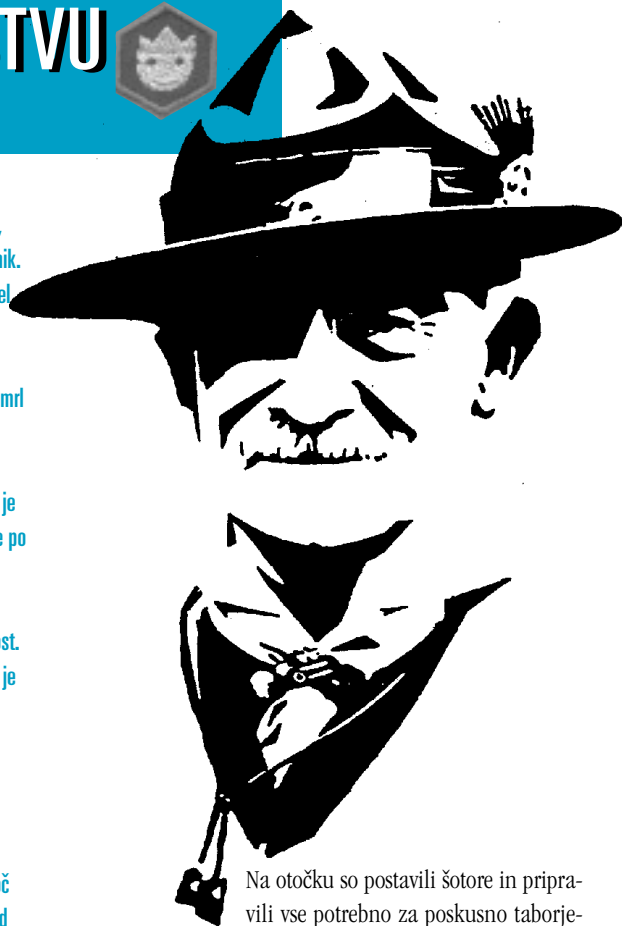
Izhajajoč iz Setonovega gozdovništva in svojih vojaških izkušenj je Bi-Pi sklenil napisati knjigo Skavtstvo za dečke. Še prej pa je hotel svoje ideje tudi praktično preizkusiti ...

Prvi skavtski tabor

Bi-Pi je poleti 1907 s pomočjo mladinskega kluba *Fantovska brigada* zbobnal skupaj 22 fantov iz različnih družbenih slojev, tako sinove vzvišenih konjeniških častnikov, konjskih rejnikov in milijonarjev, kakor tudi sinove preprostih delavcev. Če povemo drugače, fantje so prihajali iz najbogatejšega in najrevnejšega predela Londona, nekateri iz Etona, drugi iz East Enda.

Vso to pisano družino je Bi-Pi popeljal do angleškega pristaniškega mesta Poole, od tam pa na bližnji otoček Brownsea, ki je pripadal grofiji Dorset.

Na otočku so postavili šotore in pripravili vse potrebno za poskusno taborjenje. To je potekalo dvanajst dni, od 29. julija do 9. avgusta 1907. Že prej so si iz vojaškega muzeja priskrbeli staro zastavo Mafekinga.

Po sedmih letih prašenja je dosegla že zgodovinsko vrednost, zato so jo fantje še ponosneje izobesili na jamboru v sredi šotorišča.

Seveda taboreči niso nosili nikakršnih krojev. Nekateri so imeli oblečene dolge, drugi kratke hlače in morda še kdo kravato.

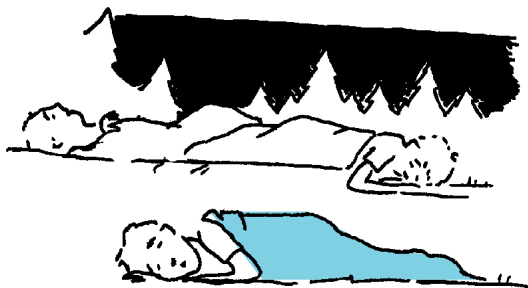
Taborni prostor resda ni bil ravno idealen, vendar se je v bližini nahajal

širen gozd, kot nalašč za skavtske igre. In vsako jutro je prve skavte, če jim smemo že tako reči, zbudil glas *kudu* roga, katerega je Bi-Pi uplenil na pohodu proti Matabelom. Beseda *kudu* izvira iz afriških savanskih ljudstev in pomeni neko tam živečo vrsto antilope.

Vsako noč je na en vod prišla vrsta za stražo. Fantje so vzeli merico moke, mesa, zelenjave in čaja ter se odpravili bivakirati na dogovorjeno mesto. Vsakdo je imel s seboj še svoj zimski plašč, odejo, posodo za kuhanje in nekaj vžigalic.

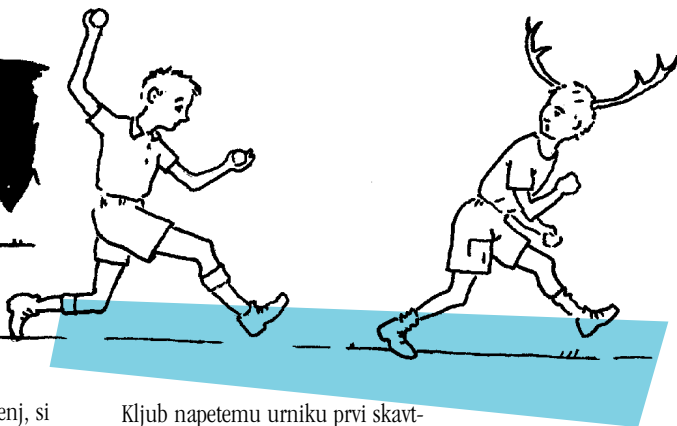

Ob prihodu na stražno mesto so skavti zaneli ogenj, si skuhalo večerjo, postavili zatočišče in pričeli s stražo. Medtem pa so se jim Bi-Pi in vodniki preostalih vodov skušali čimbolj neopaženo približati. Straženje se je nadaljevalo do enajstih ponoči, nakar so fantje, utrujeni od napornega dneva, kar popadali na zasilna ležišča, ki so si jih seveda sami postlali.

Taborni program je bil sila zanimiv. Za boljšo predstavo navedimo kak primer, recimo vajo v opazovanju in sledenju: Zvečer so taboreči ob ognju spoznali nekaj zanimivih priložnosti, kadar utegne koristiti sposobnost branja sledi. Naslednje jutro so se fantje z odtiskavanjem podplatov v mehka tla naučili, kako brati sledi in razbrati njihov pomen.

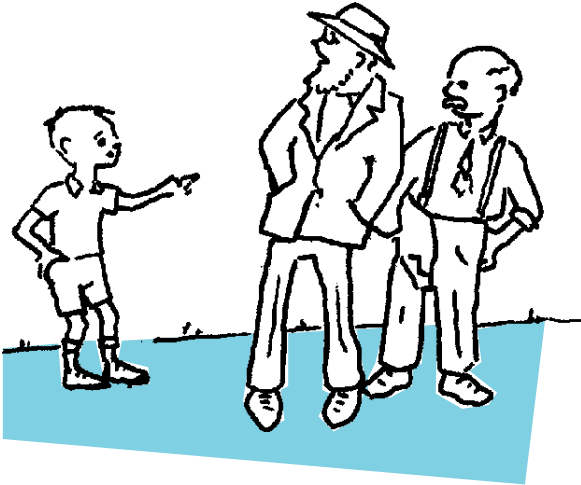
Popoldne pa je prišla na vrsto igra, na primer *lov na jelen*. Nekdo izmed fantov je kot 'jelen' zapustil tabor, s pol ducata teniških žogic v torbi. Dvajset minut kasneje so za njim po sledeh odšli štirje 'lovci', vsak s svojo teniško žogico. Ko je 'jelen' prešel dva ali tri kilometre, se je skrnil in skušal iznenaditi zasledovalce. Kogar je zadel z žogico, je štel za mrtvega. Kajpada je veljalo tudi obratno: 'jelen' je padel, če so ga zdele tri teniške žogice!

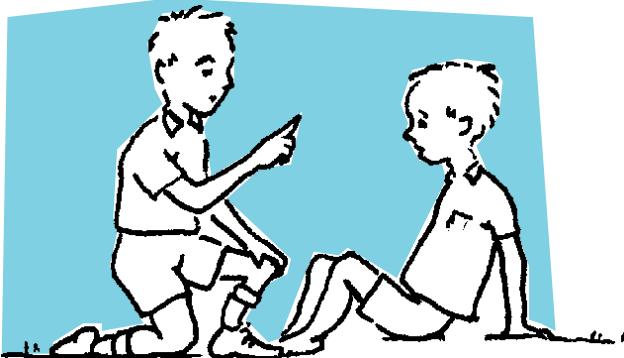
Kljub napetemu urniku prvi skavtski tabor ni minil brez zabavnih dogod, ki so se med skavti do današnjega dne že povsem udomačile. Nekoč je Bi-Pi ob zasledovanju nekega voda pozabil upoštevati enega najvažnejših ogledniških napotkov, namreč opazovanje navzgor.

Posledica? Ujel ga je njegov lastni nečak Donald, ki se je potuhnil naravnost v krošnjo! Drugikrat so na domu Van Raalteja, lastnika otočka Brownsea, priredili zabavo. Nekoliko razgret moški del gostov se je odločil presenetiti taboreče z nenadnim obiskom. Toda niso prišli daleč, že sta iz kritja skočila dva od skavtov in jih 'aretirala'. Ujetnike sta ponosno odvedla v tabor in jih izpustila šele, ko so plačali primerno odkupnino!

Kdor je imel kdajkoli priložnost slišati Bi-Pija, ko je pripovedoval o taboru na otočku Brownsea, se je lahko prepričal, da se ta prvi skavtski tabor ni v ničemer bistvenem razlikoval od taborov, kakršne poznamo danes. "Fantovsko pleme," je pripovedoval Bi-Pi, "je bilo razdeljeno na vode po pet oseb: Volkove, Bike, Čaplje in Krokarije; najstarejši v vsakem vodu je prevzel vlogo vodnika. Skrivnost našega uspeha se je skrivala ravno v razporejenosti v majhne skupine. Sleherni vodnik je prevzel polno odgovornost za vodenje članov svojega voda,

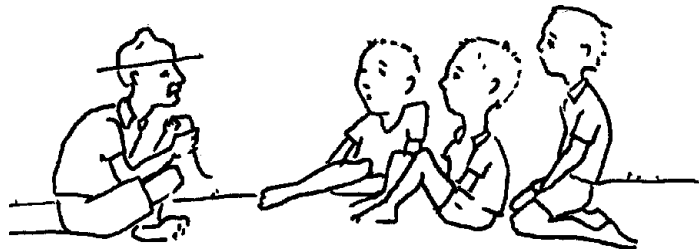

in sicer za čas celotnega taborjenja. Vod je pomenil zaokroženo enoto pri učenju, delu in igri. Fantje so se pri svoji časti obvezali, da bodo izpeljali, kar jim bo naročeno. Ob tem sta se prebudili njihova odgovornost in zdrava tekmovalnost. Dan za dnem je za vso četo potekala dobra, celovita vzgoja in tako so fantje neprenehoma napredovali v skavtskih vrtilinah."

Seveda se Bi-Pi ni mogel niti želel odpovedati občutku pripadnosti. V velik napredek si je štel, če so mu fantje prostovoljno sledili, brez prisile in kazni. Pri vodenju se je opiral izključno na svojo prepričevalno moč, svoj zgled in svojo osebnost. Na isti način so uspešno postopali tudi kasnejši skavtski voditelji, čeprav se njih samih ni držal sij legendarnega generala.

Kakorkoli že, slava, ki si jo je pridobil v vojni in kot pripadnik oficirskega stanu, je Bi-Piju koristila tudi pri skavstvu, mirovni mladinski vzgoji, ki ni slojni pripadnosti namenoma pripisovala nikakršnega pomena. Po vsej Angliji se je namreč govorilo o tem, kako je junak Mafekinga postavil mladinski tabor, kjer se je vzgoja vršila brez vsake prisile.

Vendar niso vsi ljudje stali na njegovi strani. Kako more ministrov sin skupaj s sinom vratarja živeti v istem taborišču

in jesti klobasico, spečeno na isti žerjavici, so se spraševali prepričani snobi. Na srečo jih je bila le peščica, medtem ko je preostala večina ljudstva na Otoku nad Bi-Pijevo novo obliko vzgoje kazala neprikrito navdušenje.

Besedilo je povzeto po knjižici Bi-Pi, ki jo je spisal katoliški skavt Vsevedni Jastreb (Miba Čermetič) in v kateri labko o življenju in delu Baden Powella izveste še veliko več.

Ilustracije: Pipc

SKELOTOV ČEBELNJAK

Hočem risati!

Na naslov našega reševalca vseh mogočih problemov (Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana) je prišlo pismo gozdovnika:

Dragi trot Skelo!

Moj problem je, da na vodovih srečanjih delamo samo postavljanje bivaka, uporabo kompasa, se učimo osnov orientacije in topografije in podobne stvari. Skoraj nikoli ne rišemo, režemo, delamo kaj iz papirja. Včasih smo večkrat delali take stvari, odkar smo postali GG-ji, pa ne več. Drugih v vodu to sploh ne moti in pravijo, da so take stvari otročje!

Trot Skelo:

Vedno je najtežje na vodovih srečanjih delati stvari, ki so vsem všeč. Res je, da vodnik pripravlja teme, ki so všeč večini, nekaj pa vas tudi mora naučiti.

Predlagam ti, da svojo razredno učiteljico vprašaš, kako se lahko pridružiš likovnemu krožku na vaši šoli. Nikakor pa ni potrebno, da zaradi tega nehaš hoditi k tabornikom. Na likovnem krožku boš spoznal prijatelje, ki radi rišejo, pri tabornikih pa imaš prijatelje, ki delajo zelo različne stvari, najraje pa hodijo v naravo.

Upam, da si z mojim odgovorom zadovoljen in da bom tvoje risbe nekoč ugledal v Taboru, Gozdovniku ali v rodomem glasilu.

ilustracija: Milanka

Pogovorite se v vodu, kako vam je všeč, to kar počnete na sestankih, in kaj bi lahko bilo boljše!

GOZDOVNIKOVA KUHINJA

Privoščimo si nekaj sladkega

Da **POHORSKO OMLETO Z VROČIMI VIŠNJAMI** pripravimo za 2 do 4 osebe, potrebujemo:

3 jajca

4 dag moke

4 dag sladkorja

1/2 pecilnega praška

1 vaniljev sladkor

1/2 kozarca višnjevega kompota

1 jušno žlico gustina (škroba)

smetano za okrasitev

Beljake stepemo v trd sneg, rume njake pa nahitro zmešamo s sladkorjem in vanilijem ter jih primešamo v sneg. Dodamo moko s pecilnim praškom. V dodobra namaščen pekač preli-

jemo maso na debelo ter na sredini naredimo prečko. 20 minut pečemo na 180 stopinjah.

Medtem v kompot primešamo žlico škroba in sladkor ter po okusu morda še nekaj cimeta. Nato ga zavremo in odstavimo, ko se zgosti.

Ko je omleta zlatorumeno pečena, jo po eni polovici prelijemo z višnjami ter prepognemo po prečki. Okrasimo jo s stepeno smetano.

Komad (Tomaž Polenec)

ilustracija: Milanka

Ko bo zima mimo, bomo lahko namesto višenj uporabili gozdne sadeže (borovnice, robide, jagode, maline) in pripravili omleto po taborniško.

Zakaj si ne bi kaj spekli? Na vodovem sestanku ali ob drugi priložnosti? To bo za vod prijetno, prijazno srečanje.

HOKEJ

SAMO ZA FANTE? KJE PA!

Spretnost, urnost, moč - to je hokej. Moška igra, pravijo, da je. Pa ne bo popolnoma držalo. Hokej lahko igrajo tako fantje kot dekleta. Bližnji bajer (če je led na njem dovolj trden) ali poledenelo igrišče bosta čisto dovolj za začetek. Začeli bomo kar z drsanjem po podplatih, z zakrivljeno palico in gajbico, v katero bomo poskušali poriniti ploščico. Potem si bomo lepega dne izposodili ali kar kupili drsalke, v športni trgovini povprašali po poceni hokejskih palicah, pa nabavili prve ščitnike, skupaj zvarili pravcati gol... Vse to bomo torej storili lepega dne, zaenkrat pa bo veliko bolj pomembno, da vemo vsaj nekaj osnovnega o hokeju na ledu.

NA PRAVEM IGRISČU

Pravi hokej na ledu se igra na drsališču, dolgem okoli 60, širokem pa okoli 30 metrov. Robovi igrišča so zaobljeni, da se ne bi ploščica ustavljala. Drsališče med črtama vrat je z modrima črtama razdeljeno na tri enake dele (obrambna, nevtralna in napadalna tretjina), vmes pa je še rdeča črta, ki označuje sredino. Prostor pred vrati je označen s polkrogom, hokejsti pa lahko igrajo tudi za črto vrat.

Dve ekipi igrata tri tretjine po 20 minut, njun cilj pa je seveda, da dosežeta več golov oziroma prejmeta manj zadetkov kot nasprotnik. Zadetke lahko igralci dosežejo izključno s hokejsko palico, potiskanje z roko ali drsalko ni dovoljeno.

Naenkrat je lahko na ledu po šest igralcev vsakega moštva: vratar, desni in levi branilec, srednji napadalec (cen-

ter) ter desno in levo krilo. Eden izmed igralcev je kapetan, na dresu ima črko "C". Kapetan in največ dva njegova namestnika, označena s črko "A", imajo edini pravico debatirati s sodnikom o njegovem sojenju.

Poleg enega ali dveh sodnikov sta na ledu dva linijska sodnika ter še dva sodnika za vrati. Hokejiste za kršitve pravil kaznujejo z izključitvami iz igre, lahko pa nad glavo prekrizajo roki, kar pomeni kazenski strel za nasprotno ekipo. Kazenski strel se redko dosoja.

NEKAJ (POENOSTAVLJENIH) PRAVIL IN POGOSTIH SODNIŠKIH ZNAKOV PREPOVEDAN POLOŽAJ IGRALCA NA SREDNJI ČRTI (PODAJA PREKO DVEH ČRT)

Igralec iz obrambne tretjine ne sme podati ploščice soigralcu, ki se nabaja čez srednjo rdečo linijo.

Hokejska ploščica je prav poceni, a tudi peklensko trda, če ti prileti v piščal ali celo kam višje ... Dokler nimate ščitnikov bo bolje, če uporabite nekaj mehkejšega, morda gumijasto žogico.

Sodnikovi roki sta iztegnjeni pred telesom in upognjeni v komolcih.

PREPOVEDAN DOLGI STREL

Hokejist ne sme svoje polovice odbiti ploščice za linijo vrat nasprotnega moštva. To ne velja, če ima njegova ekipa manj igralcev kot nasprotno moštvo.

Prednji ali linijski sodnik iztegne roko nad glavo. Zadnji sodnik ali linijski sodnik takrat zapiska in oddrsa na točko za izvajanje začetnih metov. Tam prekrizja roki na prsih in s tem označi prepovedan dolgi strel.

VISOKE PALICE

Dviganje palice nad višino ramen je prepovedano.

Sodnik lahko posreduje po lastni oceni. Obe stisnjeni pesti drži eno na drugi v višini ramen.

PREDNOST

Če prekršek napravi igralec moštva, ki nima ploščice, sodnik počaka, da se akcija izteče, in ga šele nato kaznuje.

Roka brez piščalke je iztegnjena nad glavo, brez piska.

ZADETEK

Sodnik pokaže vrata.

POLETI PA NA ROLERJE!

Ti ubogi dve strani seveda ne moreta povedati zelo veliko o hokeju na ledu. Morda boste zdaj malo lažje spremljali hokejske tekme. A to vsekakor ni bil glavni namen prispevka - zvabiti sem vas hotel, da si v vodu nataknete drsalke in se začnete za ploščico ali žogico pojeti po ledeni ploskvi. Vse do pomladi, ko boste drsalke zamenjali z rolerji in se tako šli hokej celo leto.

Malus
ilustracije: Šeki

Literatura:

"Mednarodna pravila hokeja na ledu", Sodniška sekcija HZS 1994

M. Detetto: "Hokej na ledu", Ljubljana 1990

D. Šarenac: "Svi zimski sportovi", Beograd 1980

Oprema hokejista - vratar je še dosti bolj obložen in zaščitin!

Suspensor zavaruje tisti del telesa, ki je pri moških najbolj občutljiv. Kaj menite, ga res nosijo tudi hokejistke, kakor je narisal Šeki?

ZAVOZLANO

Igralec s številko ena je ravnokar od vratarja dobil ploščico, zdaj pa bi jo rad čim prej spravil pred nasprotna vrata. Dva njegova soigralca sta odkrita - kateremu naj poda?

Na ilustraciji sicer manjkajo nekatere pomembne oznake. Jih znate dorisati?

No, sploh pa je na sliki nekaj zelo narobe. Kaj?

*Na ledu je en igralec preveč!
2 tuči labke dosoditi visoko palico.
preko dveh črt). Sodnik bi igralcu št.
tudi št. 4, saj bi kršil pravila (podaja
igralcu št. 1 ne sme podati št. 2 ali*

Rešitev:

SKUTINA DELAVNICA

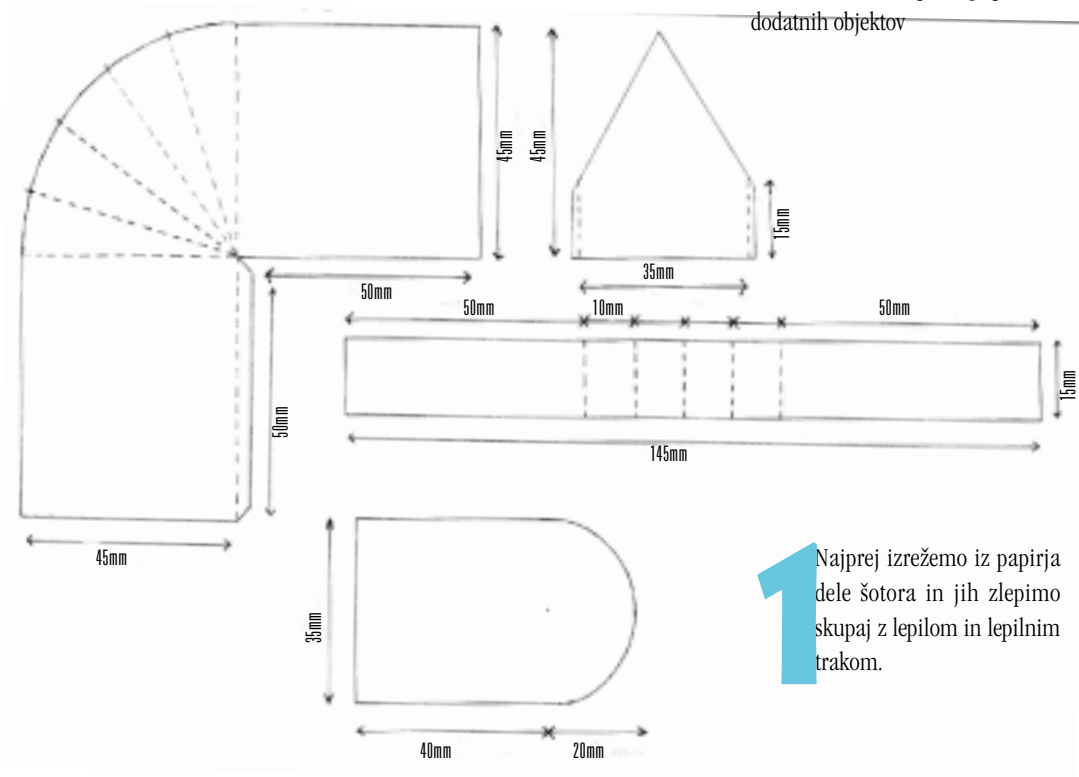
Zakaj bi čakali na poletje?

Oh, do taborjenja bo preteklo še toliko časa ... Le kako bomo zdržali do poletja?! Kaj če bi napravili maketo tabora, medtem ko delamo, pa malo podebatirali, kako krasno je bilo na zadnjem taborjenju in kaj vse bi radi počeli na naslednjem?

Potrebujemo:

- leseno ploščo za podlago
- trd papir (šeleshamer ali karton)
- škarje, lepilni trak, lepilo, čopiče
- barve (dve zeleni, rumeno (kremno) in rjavo) - lahko so čisto navadne tempere, priporočam pa barve za plastične makete

- umetno travo, kakršno lahko kupimo v trgovinah s priborom za make-tarje, ali pa uporabimo kar žaganje
- sukanec in šivanko
- vžigalice
- različne manjše kose lesa, papirja, kamenčke, plastične palčke in podobno, kar nam lahko pomaga pri izdelavi dodatnih objektov

1 Najprej izrežemo iz papirja dele šotora in jih zlepimo skupaj z lepilom in lepilnim trakom.

2 Ko je šotor sestavljen, ga je treba pobarvati. Če bi radi dosegli maskirni vzorec, ga najprej celega pobarvamo z zeleno, potem pa z rjavo in kremno dodamo lise. Za napenjalne vrvice uporabimo sukanec.

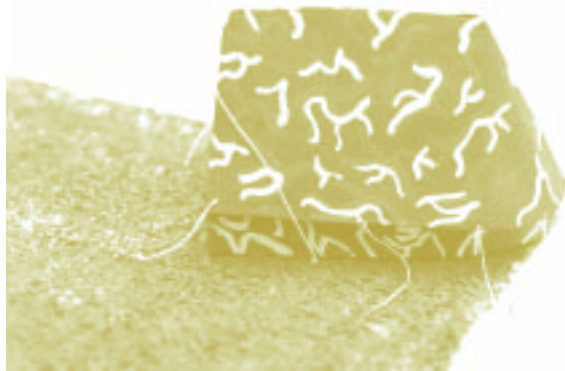
ŠE VEDNO ZBIRAMO VODOVA GLASILA!

Če boste v sezoni 1997/98 pripravili najmanj dve številki svojega vodovega glasila in ju poslali na Gozdovnikov naslov, boste resni kandidati za nagrade! Verjemite, splača se potruditi!

3. list / urednik glasila

3 Leseno podlago polijemo z lepilom in po njej potresemo "travo" ter pobarvamo z zeleno.

Stara maketarska modrost pravi: Ni važno, koliko časa delaš, važno je, kako dober je končni izdelek. Zares, na koncu je trud poplačan!

4 Iz vžigalic in lepila izdelamo ogenj, napravimo morda še klopi, peno s spalno vrečo, dodamo star čolnič ... Še nekaj idej: šotorka, večni ogenj, oglasna deska.

5 Dodatne objekte izbiramo z občutkom - končna postavitve naj ne bo prenatrpana. Vse skupaj nato prilepimo na podlago in naš tabor stoji.

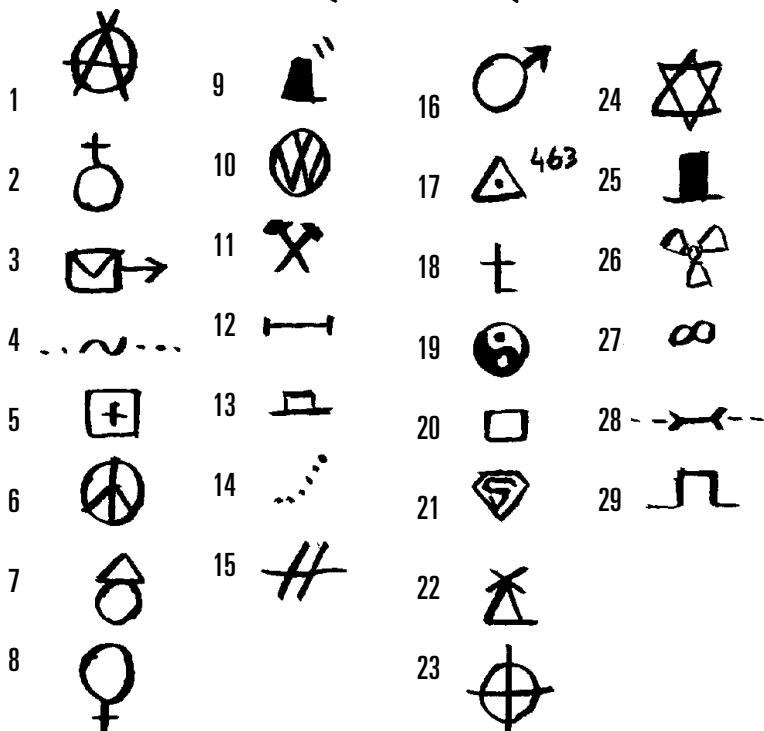
Skuta (Bine Logar) je državni pionirski prvak v maketarstvu.

ZAVOZLANO

K znakom in simbolom napišite njihov pomen. Poznate vsaj vse topografske znake, ki se skrivajo med simboli subkultur, med potnimi in drugimi znaki?

Pipc

Rešitev: 1. anarhija - stanje brez reda in zakonov; 2. cerkev; 3. pismo v tej smeri; 4. brv; 5. pokopališče; 6. mrt; 7. stan, koliba, planina; 8. ženska, planet Venerra; 9. tovarna z dimnikom; 10. Volkswagen; 11. rudnik; 12. kozolec; 13. spominska plošča; 14. steza; 15. bodi oprezen; 16. moško, planet Mars; 17. tri-gonometar; 18. religiozno znamenje; 19. yin yang - simbolizirna nasproje razlicnega, ki se vseeno dopolnjuje v celoto; 20. baraka, senik; 21. Superman; 22. mlh na veter; 23. Ol - znak skimbardov; 24. Davidova zvezda, židovski simbol; 25. silos; 26. Nevarnost, radioaktivnost; 27. neskončno; 28; ozek most za pešce in žitno, viseči most; 29. kamnolom

ZANIMIVOST KLJUKASTI KRIŽ - SIMBOL SREČE!

Adolf Hitler je izbral kljukasti križ za simbol nacizma, s katerim je svetu prinesel grozo, ubijanje, katastrofo. Toda preden se ga je polastil Hitler, je tak križ veljal za simbol sonca, sreče, veselja, zdravja!

Drugo ime za kljukasti križ je svastika, kar pomeni "dobro je". Je eden najstarejših in najbolj razširjenih simbolov, saj so ga poznali skorajda po cellem svetu. Azijci so ga na primer pisali na svoje hiše, da bi jim prinesel blagostanje.

Svastika je lahko usmerjena v dve smeri (glej risbo), a se njen pomen zaradi tega ne spremeni. Samo stari Kitajci so menili, da je leva inačica znak nesreče, desna pa sreče. In ravno levo je izbral in oskrnil Hitler!

Čeprav zdaj veste, da desni kljukasti križ nima nobene zveze z nacisti in da je tudi levi včasih pomenil le dobre stva-

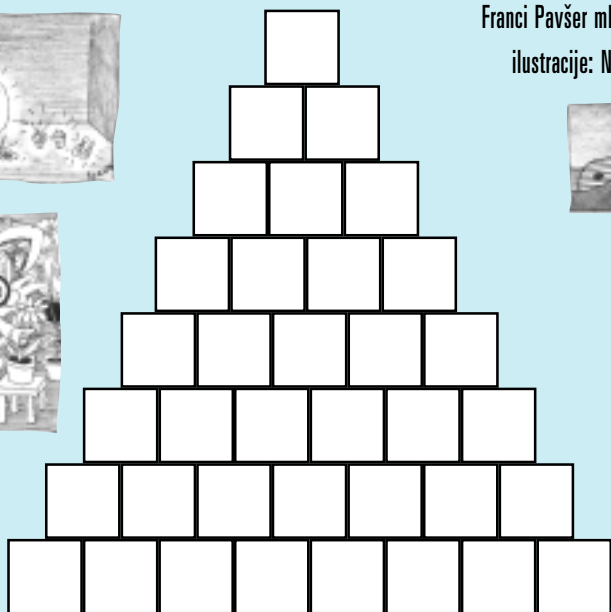
ri, vam predlagam, da ju vseeno ne uporabljate. Velika večina ljudi namreč nima pojma, kaj je zares (bila) svastika. Preprosto jo inačijo z nacisti. Če boste sledili starim prebivalcem Azije in svoje ali rodove prostore okrasili s kljukastimi križi, bo to morda kdo narobe razumel ...

Ah, Adolf, kaj si storil z našo svastiko, z našim sončkom ...

Malus

PIRAMIDA

Gesla vnesite v piramido, ki je zgrajena tako, da je vsaka spodnja vrsta sestavljena iz premešanih črk zgornje ter še ene dodane črke. V spodnji vrstici piramide boste nekoga našli.

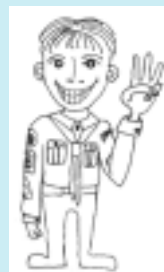
Franci Pavšer mlajši
ilustracije: Neva

Rešitev: i, ti, kit, kita, na-
kit, oktani, bokanik, tabornik

OKTANSKA ŠTEVILA

KRIVULJE DOMIŠLJIJE

Pipc

V teh krivuljah prepoznajte (opazite) obliko in jo dopolnite v smiselno celoto.

1. list / vodov kronist

2. list / poročevalec

SMEŠNICA SEZONE

Tale akcija bo trajala kar do septembra 1998. Do takrat zbiramo najbolj smešne stvari, ki so se vam ali se vam bodo zgodile v taborniški sezoni 1997/98. Taborniške doživljaje lahko opišete, narišete, pošljete lahko fotografije in video kasete ... karkoli. Zakaj se ne bi smejali skupaj?!

Rešitev: uporabite domišljijo!

ROKA PRIJATELJSTVA

AZRA

3. list/ Kultura/ opazuj navade in življenje družine druge etnične skupine in jih predstavi v vodu

Azra je stara 12 let in živi v manjšem slovenskem mestu. Slovenija je njena država in domovina. Hkrati pa je Azra tudi močno navezana na Bosno, iz katere prihajata njena starša in v kateri ima dve babici in dedka. Bošnjaki so, torej bosanski muslimani. Njihova vera je islam, kar v prevodu pomeni "pokornost božji volji".

Azra seveda živi zelo podobno kot njene slovenske vrstnice. Prav tako je radovedna in malo navihana, v šoli je še kar pridna, rada gleda televizijo. Čeprav je muslimanka, si ne zakriva glave z ruto in se nasploh oblači kot vse ostale dvanajstletnice.

Njena mama ji je že večkrat rekla, da je pri obleki edino pomembno to, da je spodobna. Azra bi jo silno razžalostila, če bi takrat, ko bo nekaj let starejša, hodila naokrog v izzivalnih krilih in debelo našminkana. To se preprosto ne spodobi.

Ena redkih priložnosti, da Azro in njeno mamo vidiš v oblačilih v starodavnem muslimanskem slogu, ki zakrivajo skorajda celotno telo, je sveti mesec ramadan (ramazan). Takrat muslimani od zore do mraka ne smejo jesti in piti, saj to lahko počnejo šele po

noči. Med ramadanom si tako očistijo dušo in telo, da bi se bolj približali Bogu (Alahu) in bili bolj zdravi.

SPOŠTLJIVOST JE IZREDNO POMEMBNA

Mama Azro tudi uči spoštovanja do njenih treh bratov. Razlaga ji, da mora moškimi dajati prednost in ceniti njihove besede. Prav tako kakor njo, tudi brate uči spoštovanja do Azre. Ker je Azra ženska, bo imela posebno mesto, čast in odgovornost. Ko bo odrasla, bo namreč skrbela za svoje otroke in jih vzgajala v dobre ljudi. Ker bo ob tem verjetno tudi v službi, bo njena naloga toliko težja.

Zelo pomembno je še spoštovanje do starejših. Kadar pride kdo obiskat Azrine starše, se bratje in sestra umaknejo, če pa že sedijo pri mizi, ne sodelujejo v pogovoru, temveč samo poslušajo.

Azra in njene starejše prijateljice vsaj enkrat na teden obišejo staro ženo, ki sama živi na drugem koncu mesta, in ji polepšajo dan. Na to osamljeno žensko jih je opozoril imam.

PRI IMAMU

Imam je muslimanski duhovnik, pri katerem imajo otroci in mladina vsak konec tedna verouk. Pojasnjuje jim Koran, sveto knjigo, in razlaga, kako se je treba obnašati. Pove jim, da je treba drugim pomagati, da je treba biti priden v šoli in se izogibati postopanju po ulicah, da se je treba ukvarjati s športom (predvsem z borilnimi veščinami in plavanjem), veliko brati, varovati naravo in tako naprej.

Ja, pravzaprav jim govori zelo podobne stvari, kakor jih tabornikom vte-pajo v glavo vodniki. In imam se tudi zaveda, da jim lahko ponudi le dobre napotke. V kolikšni meri se jih mladi držijo, je drugo vprašanje.

PET MOLITEV NA DAN

Muslimani molijo petkrat na dan - preden vzide sonce, opoldne, popoldne, ko zaide sonce in pred odhodom v posteljo. V teh kratkih molitvah, vsaka izmed petih je drugačna, častijo vsemo-gočnega Alaha. Molijo tako, da klečijo in se s čelom dotikajo tal, zraven pa izgovarjajo besede, ki so Alahu najbolj drage. Obrnjeni so v smeri Meke, svetega mesta.

Azro so starši od sedmega leta naprej uvajali v molitev, tako da je zdaj to že njena navada. Od prve menstruacije naprej (to po muslimanskem pravu pomeni polnoletnost) bo molitev tudi nje-

na obveza - od takrat naprej si namreč "Bog vse piše", deklica odgovarja pred njim za svoja dejanja.

Azra torej moli petkrat na dan. Kako pa to uskladi s šolo, kjer ni primernega prostora in časa za molitev? Ni večjega problema - musliman lahko vse tiste molitve, ki jih ni mogel izvajati čez dan, opravi zvečer.

Temeljni pogoj za molitev je čistoča - biti je treba čist, v čisti obleki in na čistem mestu. Zato si muslimani pred molitvijo najmanj umijejo obraz, roke in noge ter sezujejo čevlje. Molijo lahko doma ali kjerkoli drugje, edina molitev, ki naj bi bila obvezno skupinska, pa je tista, ki se zgodi v petek popoldne.

Na to molitev hodi le Azrin oče, saj je namenjena moškim. Tudi sicer pa so prostori v molilnici ločeni - za moške in za ženske ter otroke.

OBREZOVANJE KOŽICE

Prejšnji teden je bil za Azrino družino poseben dan. Na obisk so prišli vsi sorodniki in prijatelji, pa tudi zdravnik. Ta je Azrinemu najmlajšemu bratcu - eno leto mu je - odrezal del kože, ki pokriva njegov spolni organ. Obrezovanje je obvezno za vsakega moškega muslimana, opravljajo pa ga običajno v zgodnjem otroštvu. Azrin bratec je za spomin in v tolažbo za prestano bolečino (ki ni bila posebej huda) od najbližjih dobil igračke, otroške knjige in nekaj denarja. Da je zdaj obrezan, pa je tudi dokaj praktično - varen je pred kroničnimi vnetji, ki se otrokom sicer zna-jo narediti pod kožico.

NIČ ALKOHOLA, NIČ SVINJSKEGA MESA, NEKOČ PA V MEKO

Za muslimane velja pravilo, da ne igrajo iger na srečo, ne pijejo alkohola in ne jedo svinjskega mesa oziroma

masti. No, svinjino vseeno smejo jesti, če je nuja, če druge hrane ni. Prav tako Azra nikoli ne ve, kaj vse je zmešano v paštete in podobne mesne izdelke, ki jih dobi v trgovini. Zaužitje takih živil ni kršitev pravil.

Od muslimana se tudi pričakuje, da gre vsaj enkrat v življenju na romanje v Meko v Savdski Arabiji, kjer se je rodil prerok Mohamed. Azrina mama in oče že dolgo zbirata denar, da bi nekoč celo družino peljala v Meko. Izlet na arabski polotok bo za vse nepozabno doživetje.

AZRA JE PONOSNA

Mama, oče in imam Azro učijo, da mora biti ponosna na to, da je Bošnjakinja. Z ljubeznijo ji govorijo o rodni Bosni in radi bi jo naučili čimveč o islamu in muslimanih, saj bo le z znanjem lahko premagala predsodke okolja, v katerem živi.

Islam je še vse kaj drugega, kakor tisto, kar v poročilih prikazujejo televizijske postaje. Tudi stvari, ki jih razlagajo v slovenskih šolah, pogosto niso prava podoba islama.

Muslimanski skrajneži, ki hočejo s silo vsiliti svoje prepričanje drugim ljudem, so le ena plat islama. Podobne nestrpneže najdeš v vsaki religiji, tudi v krščanstvu.

Koran uči Azro sožitja in prijateljstva z drugače verujočimi, če so tudi oni prijateljski do muslimanov. Uči jo strpnega, mirnega in dobrega življenja. To je cilj pravil v tej sveti knjigi, ki bi se jih Azra rada čim bolj držala.

Malus

ilustracija: Pipc

Za pomoč pri pripravi prispevka se zabvaljujem gospodu Ramu Muzaferoviču in gospodu Feridu Šupuku.

KORAN - SVETA KNJIGA ZA 800 MILIJONOV

Po verovanju muslimanov je v Koran neposredno zapisana božja beseda, ki jo je Alah v 7. stoletju razodel preroku Mohamedu. Od takrat dalje se je is-

lam nezadržno širil, tako da ima danes več kot 800 milijonov vernikov.

Poznate ta topografski znak?

To je znak za mošejo (džamijo), stavbo, v kateri muslimani opravljajo verske obrede. Na zemljevidih Slovenije ga ne boste našli, saj nimamo niti ene. Muslimani v večjih slovenskih krajih se na skupnih molitvah zbirajo v nekoliko preurejenih stanovanjskih hišah.

مَعَ الطَّبِيعَةِ إِلَى رَبِّهِ أَحْسَبِي

NAŠE GESLO

Uradni jezik islama je arabščina. Takole bi se po arabško napisalo Z NARAVO K BOLJŠEMU ČLOVEKU ("MEAT TABIATI ILA REDŽULIN AHSENIN"). Napis je treba brati z desne proti levi.

Džamije v tujini so pogosto prave mojstrovine. Na fotografiji je "pisana džamija" iz Makedonije, ki je slavna zato, ker je z notranje in tudi z zunanje strani prekrita s čudovitimi ornamentami (vzorci). V džamijah tudi sicer na stenah ni drugega kakor vzorci in besedila v arabski pisavi, saj islam prepoveduje upodabljanje ljudi in drugih živih bitij.

Stolp nad molilnico se imenuje minaret, s katerega kličejo k molitvi. Včasih so to počeli klicarji muezzini, danes pa si pomagajo z ozvočenjem.

SELAM

To je pozdrav v arabščini, po katerem spoznaš muslimana kjerkoli na svetu. Pravilnejša je daljša inačica: tisti, ki prvi pozdravi, reče: "SELAMUN ALEJKUM" (Mir z vami), odgovorimo pa mu: "VE ALEJKUMU SELAM" (Tudi z vami mir).

NEKAJ POGOSTIH IZRAZOV

Bošnjaki pogosto uporabljajo tudi besede turškega ali arabskega izvora. Tule je nekaj značilnih bošnjaških izrazov: MEJTJEF = prostor za verouk; MEVLUD = versko zbiranje, svečanost; DŽENAZA = pogreb; MERHABA = kako si? (pozdrav); AKŠAM HAJROLA = dober večer; SABAH HAJROLA = dobro jutro; SIJELO = večerni obisk; AŠIKOVATI = pogovarjati se (skrivaj) s svojim fantom/ dekletom.

OTROCI BEREJO KEVSER

Kevser (Mnogo dobrega) je lepa barvna islamska revija za otroke, ki mesečno izhaja v Bosni in Hercegovini.

Zdaj ko o Bošnjakih in sploh muslimanih že nekaj veste, je čas, da obiščete kako družino in jih še osebno spoznate!

MALI DELOVNI ZVEZEK

Od vozla do vozla

Šeki in Malus

1. list/ Tabornišтво/ pokaži in uporabi na akciji ambulantni, napenjalni, mrtvi, tkalski in ribiški vozle; 2. list/ Tabornišтво/ spoznaj in praktično pokaži več vrst vozlov (12)

Glede na način izdelave ločimo dve vrsti vrvi. To so _____ vrvi, ki so največkrat iz naravnega materiala, in _____ vrvi, ki so iz umetnih vlaken.

Vrvi iz umetnih snovi/ iz naravnega materiala (podčrtajte pravilno možnost) so trdnjše, bolj elastične in lažje.

Kje hranimo vrvi? _____

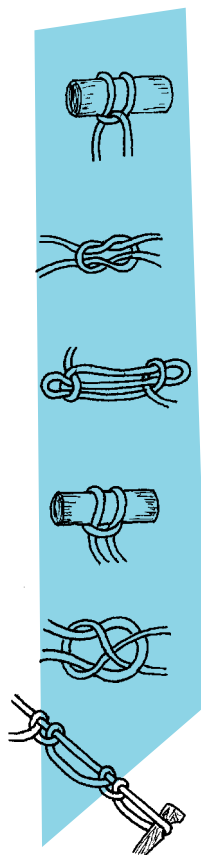
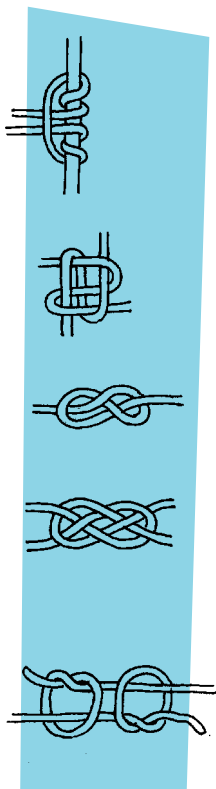
Povežite pravilno uporabo vozla, njegov videz in ime:

UPORABA

VOZEL

IME

- če je obremenjen, krepko drži, sicer pa ga lahko premikamo po osnovni vrvi, zato je uporaben za vzpenjanje ali spuščanje po vrvi in pri gradnji mostov iz vrvi
- pri prvi pomoči, za zaključevanje vezi
- ko nočemo razrezati predolge vrvi
- za zvezo gladkih ali vlažnih koncev enake vrvi, za podaljševanje vrvi
- za zavezovanje žice in gibkega lesa
- če hočemo pritrčiti sredino vrvi na predmet
- za napenjanje vrvic
- za hitro vezavo dveh vrvic
- za pritrjevanje vrvi na količek ali drugo vrv
- pri varovanju, sidriščih in reševanju padlega soplezalca
- pri izdelavi mostov iz vrvi in ročnih del za okras
- za navezovanje prvega ali zadnjega moža pri plezanju

- ambulantni
- napenjalni
- mrtvi
- tkalski
- ribiški
- presta
- skrajševalni
- osmica
- Prussikov
- križni
- kavbojski
- vrzni/ karabinski/ bičev

Rešitev: vite vrvi, ple-
lene vrvi; vrvi iz umet-
nih snovi; vrvi bravnino
v suhem in tistem pro-
storn; 1b, 2f, 3k, 4g, 5c;
6d, 7c, 8i, 9a, 10j, 11b,
12e.

SPOZNAJMO SE!

Rakuni s koledarja

SEDEM RAKUNOV, SEDEM NOVIH VODNIKOV

Živjo! Smo mlad vod naivnih Rakunov iz Rodu gorjanskih tabornikov iz Novega mesta. Naš vod sestavlja sedem čistokrvnih Rakunov z vodnikom. Našo sliko ste lahko celo leto 1997 opazovali na koledarju ZTS.

Pa naj se predstavimo: Miha zelo rad kdaj kakšno ušpiči, Jure P. vedno nastrada, Blaž se rad pretepa z armaflekski in igra z noži, brata Jure in Dane se zelo rada spreta, Tilen rad pove kakšen vic, Andraž pa je šala na dveh nogah. Obiskujemo 7. in 8. razred.

KAJ SMO POČELI

Dobro se spominjamo tistega dne, ko se je naš vod prvič zbral. Bilo je pred štirimi leti. Za vodnika so nam dodelili precej starejšega fanta, ki je naše podat-

ke dokaj uradno zapisal v svoj zvezek. Kasneje se je Gašper izkazal za zelo zelo dobrega vodnika.

Rabili smo precej časa, da smo se spoznali, precej več kot večina drugih vodov(!!!). Kar nekaj naših članov je na začetku odnehalo, vendar se je sčasoma oblikovala skupina, za katero so govorili, da "iz njih nekaj bo".

Drugo leto je bila za naš vod pomembna prelomnica. Vsi smo stopili med GG-je. Ponosno smo nosili zelene rutke in se pridno učili. Tisto leto je bilo treba osvojiti veliko znanja, zato je bilo naše geslo "učiti, učiti in samo učiti se".

V bolj ali manj zanimivem tempu je minilo še eno leto, ko se je tudi nas dotaknila tista velika odgovornost. Staršine so nam dale vedeti, da bomo prej ali slej morali postati vodniki, saj je izmenski pouk na srednji šoli vodstvo pri-

Če se želite dopisovati ali srečati z Rakuni, je tu kontaktna oseba:

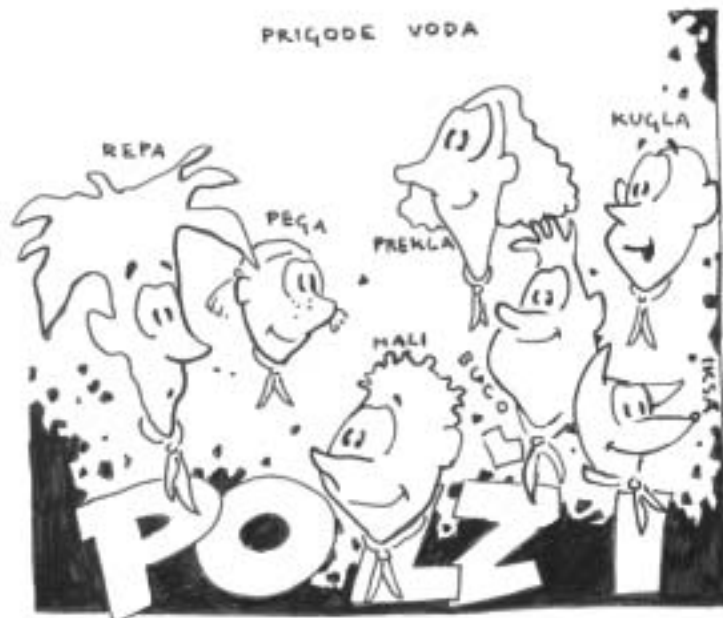
**Gašper Jakopin, Streliška
ulica 1, 8000 Novo mesto, tel.:
068/322-638**

silil, da poseže po mlajših vodnikih.

Menili smo, da bo to konec našega voda. ZMOTILI SMO SE!!! Letos se je cel vod udeležil vodniškega tečaja in opravili smo ga stoodstotno. Ostali smo to, kar smo bili (tako vsaj upamo...), in radi bi postali še boljši taborniki.

Da se ne bomo samo hvalili, naš vod ima lastnost, da na akcijah mnogokrat spravimo vodeče ob živce, naš vodnik pa si zasluži nagrado za svoje mučeništvo.

VEDNO HODITE EDEN ZA DRUGIM NE LE V

PO POL URE SMO PRISLI ŽE DALEČ V ČOED. VENDAR SMO PREHODILI MNOGO HANI KOT V ISTEM ČASU PRI POLETNEM POKOBU NA TAISI HRIB.

UHM. ČE BOMO HODILI VSAK PO SVOJE, NAS BO ČISTO IZMUŽILO. REPA, SE SPOHNIŠ STAREGAŠ?

SNEGU, TUDI ČEŽ TRAVNIK, DA NE POKODITE VSE TRAVNIČE PA PO ČESTI, DA NE PRIDE DO NESREČE. PRI ČAZENJU SNEGA SE IZMENJUJTE NA ČELU, DA VAS NE UPEHA!

VSE DOKLER NAS NI VJEL SNEŽNI VIHAR

DRRR, SAJ BOMO ZMARENILI! NOGE IMAM ČISTO PRELEBLE!

LE KAM NAS Gremo? TU NI NOGENE HIŠE!

POD SMREKO Z VEJAMI DOTAL SMO OPAZILI SRNICO KI SE JE TJA ZATEKLA PRED MRAZOM

TAKO SMO TUDI MI MAŠLI VELIKO OSAHLJENO SMREKO IN ZLEZLI POD VEJE, KJER SMO POČAKALI DA NASHIŠE MINE.

V POL URE JE VIHAR PRINEL
AL IN MI SMO KENILI NAPREJ
KAR DOBRO OGRETI IN CELO
MALO POSUŠENI OD TOPLEGA
ZAVETJA, SPET BOLJ VESELI
IN RAZIGRANI.

GLEJ TO!
VEVERICA
GLADA LESNIKE!

JAZ SEM ŽE
POSTENO SESTRADAN. KOBI
LE IMEL KAS S SEBOJ.

"DRUGIČ MORAMO VZETI
NEKAJ HRANE ZA NA POT
SAJ TAKŠNI ZIMSKI IZL-
ETI NISO MAČJI
KAŠELI.

MMM.
PA ČOKOLADO
LESNIKE, ROLINE
TAKE STVARI ZA
ENERGIJO

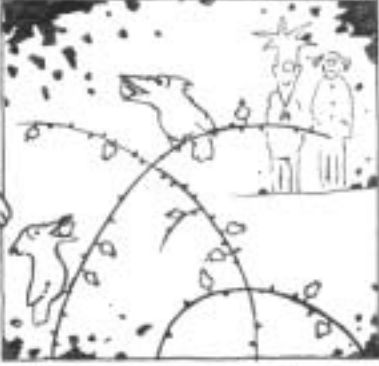
DRUGO LETO BOMO ŽE JĚSNI
NABAVILI SIPEK, PA TUDI METO
IN LIPO ZA ČAJ, DA NAS BO NA
IZLETIH GREL.

JĀ IN ŽE NASLE-
DNJI TEDEN BOMO KUPILO
VODOV KOTLIČEK. IZ DE-
NARIJA, KI NAMA
JE OSTAL OD
NOVOLETNIH
ČESTITK

DANES NE BOMO
PRIŠLI NA HRIB. BUDO-
JI ZA TO, DA GRENČ
DOMOV?

NA BLIŽNJEM GRMICEVJU SMO
OPAZILI PTIČKE, KI SO PRIŠLI
ZOBAT ŽE PREOSTALE PLODOVE
ŠIPKA, KI NAS JE SPOMNIL
NA VROČI DIŠEČI ČAJ, KI
BI GA VSI ZVESELJEM POPILI.

JĀ, DANES RES NISMO
DOBRO PRIPRAVLJENI.
BULO, KJE Gremo
NAZAJ?

SAJ SPLOH
NE VEM
KJE SMO?

KAJ?
IZGUBILI SMO
SE! IZGUBILI!

PREKLA, NEHAJ
SE CHERITI. TI PA ŽE
NEHAJ S TEM, BABE, PO SED-
EH BOMO NAŠLI NAZAJ.
LE PREPOZNAVATI MORAMO...

NAŠE SLEDI, IN TE NAS
BODO PRIPELJALE DOMOV
... POLLEJ, TO SO TVOJI
ČEVČI.

KONEC

Čeprav nas Polžev v prvem Gozdovniku še ni bilo, je bila prva številka prav tako vredna branja. Priporočamo vam jo zato, ker vam bo povedala:

- kdo je glodal lešnike in obgrizel storže
- kako je Seton ukrotil celo bando
- zakaj je hudo, če si zaljubljena v vodnik
- da polenta v senu ni prevečokusna
- kako napraviti mokasine, obeske in splav Kon-Tiki
- v katerih primerih nam šotorka res ne more pomagati
- ...

Na Zvezi tabornikov Slovenije imajo še nekaj izvodov Gozdovnika št. 1, za katere hoste odšteli vsega 200 tolarjev. Telefonska številka: 061/313-180.

**NAŠ NASLOV:
REVIJA TABOR,
PARMOVA 33,
1000 LJUBLJANA**

Tretji Gozdovnik bo izšel maja 1998. Ker bi do takrat radi napravili dobro revijo po okusu GG-jev, vas prosimo, da nam čimprej pošljete svoja mnenja, ocene ter seveda prispevke in ideje. IŠČEMO NOVE SODELAVCE IN NOVE VSEBINE! Pomagajte nam!